

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ה' באייר תשע"ט
(10.5.19)

שבת פרשת אמור

צאת השבת - 20:09

כניסת השבת - 19:05

1352

שבת פרשת אמור

ליל שבת

19:05 הדלקת נרות

רבע שעה
לאחר הדליין
מנחה, קבלת שבת ותפילת ערבית

שבת

07:00 דף יומי בבית המדרש

08:30 תפילת שחרית / אחרי התפילה יתקיים שיעורו של **יאיר לסלוי**

10:00 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

13:30 תפילת מנחה גדולה

13:50 שיעור בספר תהילים בבית משפ' **נח חיות**

17:15 תפילת **מנחה קטנה** בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "**צורבא מרבנן**"

20:09 **צאת השבת**

21:30 **אסיפת חברים**

הבית האדום בו מוצגת תערוכת **אפרת עפרוני** "למנצח שיר מכחול"

יהיה פתוח בשבת מ-17:00 עד 19:00

גלריית רפי, בקוטג' 14, פתוחה בשבת מ-17:00 עד 18:30

משק הילדים פתוח בשבת מ-17:00 עד 18:00

זמני תפילות

מנחה-לימוד-ערבית בבית הכנסת, בשעה 19:25

בשכונה הצפונית, מנחה - בשעה 18:30, ערבית ב-20:30

בשכונה הדרומית - ערבית - 20:15

13:20 - מנחה גדולה בחדר אח"מ.

קבוצת יבנה לומדת משניות

שיעור בנושא:

"סמכות והחלטה אישית"

מפי **זאב ספראי**

יתקיים בשבת הקרובה - פרשת "אמור"

בשעה 18:00

בבית מדרש

הציבור מוזמן

נקודה למחשבה / נחמיה רפל

באותו מצב, מזועזע בכל גופי, פצוע כולי וחתוך לגזרים – לא יכולתי אז לשמוח. כך היה המצב לפני י"ט שנים, באותו לילה ובאותן שעות. למחרת בא אל ביתנו איש ברית קודשנו, **הגאון ר' יעקב משה חרל"פ** זצ"ל – היה לו צורך לבוא, וכלום יתכן שלא היה בא?! התייחדנו אז שנינו באותו חדר קטן ומקודש שב"בית הרב" – ולאן יבוא אז אם לא לשם?? – מזועזעים ישבנו ודמומים. לבסוף התאוששנו ואמרנו שנינו כאחד: "מַאֲת ה' הַיְתָה זֹאת, הִיא נְפֹלֶאת בְּעֵינֵינוּ" (תהילים ק"ח).

עד כאן קטע מדברי הרצי"ה קוק זצ"ל. לפי שיטתו, הבסיס לדרשת ליל העצמאות שיש לדרוש השנה הוא מזמור ע"א. פתחתי את תהלים, והנה מזמור ע"א מדבר אלי אישית. המזמור כתוב בלשון יחיד, והוא פותח במילים: בָּךְ ה' חֲסִיתִי, אֶל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם. אני קורא וחש שהוא נוגע בי יותר מאשר הוא פונה אל כל העם והמדינה. בהמשכו יש התייחסות מפורשת להגיעי לגיל 70 ובמסעי לשנות ה - 80: "אָבּוּא בְּגִבְרוֹת, ה' א-לוקים; אֶזְכִּיר צִדְקֹתֶךָ לְבָדָךְ. וְגַם עַד - זְקֵנָה וְשִׁיבָה, אֶל-תַּעֲזָבֵנִי". לא נותר לי אלא לאמץ את המזמור אל ליבי, ולהתפלל שבעוד שנים אוכל להסתכל אחורה, לראות את המזמור כנבואה המגשימה את עצמה, ולזכות להמשיך ולדרוש מדי שנה בשנה את מזמורי תהלים, עד 120!

לפני מלחמת ששת הימים, כאשר זכיתי ללמוד בישיבת "מרכז הרב", נוהג היה **הרב צבי יהודה זצ"ל** לשאת דרשה, בליל יום העצמאות, לאחר התפילה החגיגית. כל שנה היה מבסס הרב את דבריו על מזמור תהלים שמספרו הסידורי הוא כמספר שנות המדינה, וכך זכה מזמור י"ט להיות בסיס הדרשה בשנת תשכ"ז.

דרשה זו, שנישאה בשעה שנישא מצרים הכריז על סגירת מיצרי טיראן, זכתה בתוך שלושה שבועות להיחשב ע"י שומעיה כדבר נבואה. בתוך שלושה שבועות פרצה לפתע מלחמת ששת הימים, וללא כל הכנה הגענו לכל אותם מקומות שהזכיר הרב בדרשתו. וכך אמר: "... לפני י"ט שנה, באותו לילה מפורסם, בהגיע ארצה החלטתם החיובית של מושלי אומות העולם לתקומת מדינת ישראל, כשכל העם נהר לחוצות לחוג ברבים את רגשי שמחתו, לא יכולתי להשלים עם הנעשה, עם אותה בשורה נוראה, כי אכן נתקיים 'וְאֵת אֶרְצֵי חֲזַקוּ' (יואל ד').

איפה חברון שלנו??

כן, איפה חברון שלנו – האנחנו שוכחים את זה? והיכן שכם שלנו, ויריחו שלנו, איה – הנשכח? וכל עבר הירדן – שלנו הוא, כל רגב ורגב, כל ד' אמות, כל חבל ארץ וכברת אדמה השייכים לארץ ה' – הבידינו לוותר אפילו על מילימטר אחד מהן?!

זוכרים את הנופלים במערכות ישראל ובפעולות האיבה

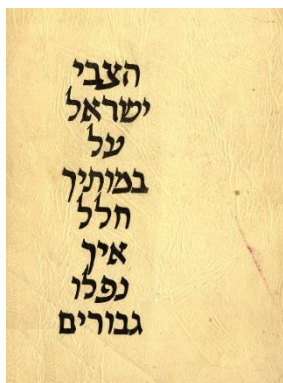

ביום הזיכרון עמדנו במסדרון הזיכרון בחדר האוכל המנציח את יקירינו שנפלו במערכות ישראל ובפעולות האיבה. במבואה עמדה פינת הנצחה מיוחדת לאל"מ קובי מימון ז"ל, שנספה באסון הטביעה של הצוללת "דקר" ולצידו פינה לזכרו של רב-סמל זכריה באומל ז"ל, שנפל בקרב בסולטן יעקוב במלחמת לבנון הראשונה ונעדר, עד שהובא לקבר ישראל לפני מספר שבועות.

רק הוא לא שב

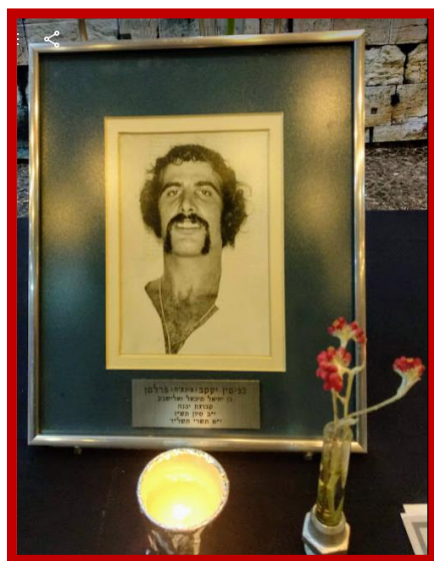
שיר שכתבה חנה לבל בקיץ 1969 לזכר הנופלים

1. חִזְרוּ הַחַיִּלִּים	2. לְבָשׁוּ הַנְּעָרוֹת	4. קִפְצוּ הַיְלָדִים
נושאי הנצחון,	את כל בגדי החג,	על גב של אב חייל.
אֶבֶק וְתַרְמִילִים	עלץ בראש חוצות	אָמְרוּ: אֶתְּהָ גְבוּר
נִשְׁרוּ בְּחַפְזוֹן,	הלב אשר דאג.	וְלֹא פָחַדְנוּ כָּלֵל,
וּבְלִבָּם נוֹתַר	רק היא לבשה אפר	וְרַק בְּנוֹ שָׁלוֹ
חֵלֶל וְזָכְרוֹן	ושחרו פנים	אָמַר לְאַלְמָנָה.
שֶׁל מִי שֶׁלֹּא חָזַר	כי לא שב לביתה	אֲנִי נוֹרָא פוֹחַד
וְשֵׁם נִשְׁאָר הָאֲחֵרוֹן.	בחיר החיילים	לֹא נִגְמְרָה הַמַּלְחָמָה.
פְּזֻמוֹן	3. אָמְרוּ הָאֲמָהוֹת:	
רק הוא לא נחזר אלי	תנודה, תנודה לאל,	
רק הוא רחוק כל-כך	הוא שוב עמנו פה	
לֵאן אֶשָּׂא עֵינַי?	הוא שוב אדם לא צל.	
אי-אן עצמי אקח	ורק אמו שלו	
והוא אמר "אשוב"	ארזה לחבילה	
ואנכי - לשוא,	תמונות ומכתבים	
חכיתי פה עד בוש	ואת עטור התהלה.	
והוא, רק הוא לא שב.		

יום הזיכרון תשע"ט – מכתב לאחי המת / יהונדב פרלמן

את הדברים נשא יהונדב בטקס שהתקיים בבית העלמין

היי פינצ'ה

לפני 11 שנה, ביום הזיכרון שנת תשס"ח, באותו מעמד בדיוק, ניהלנו שיח פומבי! כלומר, אני דיברתי ואתה רק הקשבת. אבל ככה זה. כבר שנים אני רגיל לכך שאני מדבר ואתה מקשיב.

סיפרתי לך אז, לפני 11 שנה, עד כמה הליכתך בטרם עת, מות הגיבורים שלך בדרך למוצב 'בודפשט' על גדות התעלה, עיצב את חיי ואת חיי המשפחה. איך ההורים שלנו, **אלישבע ומָכָל**, נאבקו, כל אחד בדרכו, במשא העצב ששב ונחת על כתפיהם. על כך שמותך הפך את חיי לתהייה גדולה על פשרם, על פשרו של גורל.

אחת עשרה שנה חלפו והנה אנחנו נפגשים שוב במעמד דומה. אני מדבר ואתה שותק. כל כך שותק. כל כך הרבה שנים. לו היית היית היום בן 72.

כשנהרגת – שפם מקסיקני עיטר את פניך. והנה למשל, שאלה אחת מצחיקה שנותרתי איתה: האם גם היום, בגיל 72, היית ממשיך להסתובב עם שפם האדירים הזה? ואם לא – באיזה גיל היית מוריד אותו? ואלו פנים היו לך ללא השפם הזה שגידלת לך על פי צו האופנה ששלט בכיפה בסוף שנות ה-60 העליזות?

לא רק עליך עבר הזמן פינצ'ה, גם עלינו. האחיין שלך, יָמִי – בנימין פרלמן, שנקרא על שמך, בנו של יגאל אחינו הבכור, כבר שולח את בכורו שלו לצבא. כן-כן. המלחמות שלנו לא תמו. רק בשבת האחרונה ייללו הצופרים, כאן, בקיבוץ בו נולדת. מזכירים לנו שהמנוחה רחוקה מאיתנו ושעל הנחלה שלנו עלינו להוסיף ולהילחם.

רציתי לספר לך גם **ששמעון הקשר**, מזכיר הפנים במלחמה ההיא – לראשונה לא חולק איתנו את היום הזה. לפני 11 שנה סיפרתי עד כמה חקוק בי הזיכרון של בשורת המוות שלך, על הרגע ששמעון פתח את דלת כתה ז' בבית הספר היסודי והזמין אותי, בתנועת אצבע ורמיזת עין

"תאחז האֶהָבָה בְּשִׂכּוֹל / פֶּן הִיא גַם הוּא
יִכְבוּ בְּאֶפְלֵ" כתב המשורר האנגלי אלפרד
טניסון.

היי פינצה,

מטבע הדברים, אדם אֶבֶל מתכנס בתוך
עצמו. הָאֶבֶל שלו הופך חרישי, מְאֶפֶל
אותו מבפנים. לכן – אנא אמור, סִפֵּר
לשותפיד שתחת לאדמה, **לעלי, מאיר,**
אבישי ויאיר שנפלו גם הם במלחמה
ההיא ולכל שאר חללי המלחמות
ופעולות האיבה, שעוד רגע, תיכף נשמע
את שמם ברשימה ההולכת ומתארכת
בתפילת "אל מלא רחמים".

אמור להם כי באנו הנה היום להיאחז
בהם, באהבתנו אליהם, בגעגועינו
אליהם, אבותינו, אחינו, בנינו ונכדינו
הקבורים כאן באדמת הקיבוץ, באדמתה
של ארץ ישראל. בקש מהם שייתנו לנו
את הכוח להמשיך ולהחזיק את היחד
שלנו, את היחד שלנו שבשמו ועבורו
הקרבתם את עצמכם. את היחד שהיווה
את הבסיס להתפרצות החד הפעמית
שחוללה את הנס הזה, שבעטיו קמה
מדינת היהודים.

לצאת החוצה מהכיתה ולהיכנס
למשפחת השכול. מאז נטווה בינינו חוט
דקיק של אחוות גורל. מותך נכח בכל
פעם שמבטינו נפגשו, ובשנים האחרונות
– לא פגשתי הרבה את שמעון.

היי פינצה,

אחת עשרה שנה חלפו וכל כך הרבה
השתנה מסביב. נופה של הארץ שאהבת
הולך ומשתנה. רבי קומות נבנים,
תוכניות מתאר נועזות צצות חדשות
לבקרים, רבים מאתנו עומדים בפקקים
כל יום למרות מחלפי ענק, מנהרות
ומסילות שמבתרות את נופי הבראשית
בהם גדלת. הרכב האוכלוסייה הולך
ומשתנה, ערכים שפעם היו מובנים
מאליהם עומדים ועתידים לעמוד
במבחנים קשים ביותר.

נדמה, שרק הרגשות שמעוררים
הזיכרונות שלך ושל חבריך, חללי
המלחמות ונפגעי פעולות האיבה, נותרו
כחישוק מְאֶחָד אחרון לחברה שלנו,
שהולכת ומְשִׁתְּסֶעֶת נוכח מציאות
פוליטית שלא מהססת לדחוק את רגלה
הגסה גם לפנתיאון המקודש בו אתם
שוכנים.

מבט אחרון על יום השואה והגבורה לפני ... / אלישע תשבי

יוצאות מכלל זה הן הפעילויות שאנחנו עושים במסגרת עשייה ממשית, ובעיקר אני רואה את זה בפעילות היפה בבית בקבוצה, פעילות של עשייה במגוון רחב של נתינה ושותפות. הצדקה שלנו צריכה להמשיך ולהיות משותפת, בעשייה גלויה ובעוצמה של כלל שכבות הציבור, וזה המתכון הטוב. גם לתת הרבה וגם להרגיש זאת.

מכאן רציתי להציע הצעה לגבי תרומה שלנו לבעיית שורדי השואה שלא שפר מזלם כאן בארץ, וזה הולך ומתעצם בזקנתם לפני מספר חודשים שמענו דיווח, שצוות עוסק בבעיית אי התפוסה בבית סביון, כשהעלויות באחזקתו הן גבוהות, טמאידך אין לנו עניין לפתוח אותו לדיירים בשכר. אני מציע שנקצה שתי מיטות לשורדי שואה שנקלוט אצלנו במימון תקציב צדקה, והם יחיו איתנו עד שיבה טובה. בכך נעשה משהו קטן לבעייה הגדולה, ונרגיש בשנה הבאה, כשהנושא יעלה שוב בשבוע שבין פסח ליום העצמאות, נידע שעשינו משהו קטן אבל משמעותי, ואולי בזכות זה מוסדות נוספים יפתחו את ביתם גם כן.

חג עצמאות שמח

אני נותן מבט אחרון על יום השואה, יום לפני שכולי נכנס לתוך יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל.

פעם בשנה הארץ נזעקת וגועשת מהתמונות שנגלות לנגד עינינו על מצבם העגום של שורדי השואה שהולכים ומזדקנים ללא כבוד האדם. הם מתקשים לרכוש תרופות, מתקשים לחמם את ביתם ומתקשים לרכוש מזון לפיהם. ואני שואל את עצמי - מה אני, אנחנו, עושים לנוכח התמונה הקשה הזו?

פה מתחברת לי הפעילות של ועדת הצדקה שלנו, שמייצגת ופועלת בשמנו, וזאת מעבר לתלוישים שאנו מקבלים פעם בשנה וגם בס אנחנו מוגבלים לעשות על פי צו מצפוננו. צדקה היא מתן בסתר. נכון, אך זה שנותן בסתר יודע בסתר ליבו למי הוא נתן צדקה, וזה אולי מרגיע ומשקיט את צו מצפוננו. אנחנו לא יודעים כמעט כלום, למי ולמה אנחנו נותנים צדקה, וזה מביא אותנו להרשה של אי שייכות.

חולד'ס צאנאווא

דבר יום העצמאות תשע"ט / נעם עמיר

משל דוד וגוליית הוא אולי עניין לוויכוח פוליטי, אך אין ויכוח על כך שאנחנו מסוכסכים עם עצמנו, אולי כמו תמיד, אולי יותר, אבל לא תמיד באופן ענייני ובפרופורציה הראויה. רשימת הבעיות אכן ארוכה ומכבידה, אלא שאם מרחיקים מבט, הרי שהמהלך הגדול של הציונות נראה די טוב. הפרוייקט של תקומת האומה עולה על כל דמיון של מי שהניע אותו.

זו גם תקופה של דעיכה עצובה בתחומים שהיו בליבת היסוד של תקומת המדינה, כמו חקלאות, עבודה עברית, ועניינים סוציאליים שונים. רק לפני כ- 100 שנים התרחשה מהפכת היהודי החדש, והיום כבר קשה למצוא טרקטוריסטים, מלגזנים, נהגי משאיות, מכונאים ושאר בעלי מלאכה, וגם מורים ומורות, אחים ואחיות, עוד ועוד מקצועות שמצטרפים למעגל ה"מוקצה".

ולאן זה יוביל אותנו?

נראה שהאויב האמיתי שלנו הוא אנחנו בעצמנו. חברה מתוקנת ובריאה צריכה לשמור נפשה ותרבותה מסדקים מוסריים הולכים ומתרחבים וממופעי התבהמות, והתדרדרות ביחסי אנוש בסיסיים.

בשבת, כשנשמעה באוויר האזעקה הראשונה, נראו ילדים קטנים נעמדים דום כמצוות ימי הזכרון. זו היתה תמונה כמעט סוריאליסטית וגם מצמררת ומכמירת לב.

צפירות ימי הזיכרון נמהלות באזעקות המלחמה ומשלבות את העבר עם ההווה ואת ימי האימה ההם עם האיומים של היום. העניינים הבוערים דחקו קצת הצידה את הדברים החשובים בהם היינו רוצים לעסוק היום: הישגים, גאווה ושאיפות, ואיתם גם ביקורת ודאגות.

האיומים הביטחוניים על ישראל פושטים ולובשים צורה. כאשר מדינות ערב נואשו מלזרוק אותנו לים במלחמות גדולות הוצבו הפלשתינים לבדם במוקד הסכסוך ובכך הפכנו בעיניהם ובעיני העולם כולו מדוד לְגֵלִית, ועם תדמית מקוממת ובעייתית זו אנחנו מתמודדים כבר שנים ארוכות. האם הפכנו לְגֵלִית גם בעיני עצמנו? בתפקיד דוד הצטיינו בעליונות רוחנית, נאלצנו להיות חכמים ומתוחכמים יותר, מאוחדים, מאמינים, וערבים זה לזה. הרגשת "לְגֵלִית" מחלישה את כל אלה ומקדמת יהירות, פלגנות, וירידה רוחנית.

ועדיין, כל עוד נורמות חברתיות ואנושיות מהמעלה הגבוהה הן הרווחות, ורבים רבים וטובים חיים חיי ערך ומשמעות, כיחידים או בקבוצות, מסגרות וארגונים, מתחזקת האמונה שהעם הזה, שזרועו האחת שלוחה להשבת רב סמל **זכריה באומל** ז"ל לקבר ישראל אחרי 37 שנים, וזרועו השנייה באותה עת נוגעת בירח, העם הזה לא מתכוון לוותר, לא רוחנית ולא פיזית, על המקום אליו הוא השכיל להגיע.

שרנו היום את שיר המעלות: "בשוב ה' את שיבת ציון – היינו כחולמים!" ובעוד אנחנו חולמים דווקא הגויים יאמרו: "הגדיל ה' לעשות עם אלה" ורק אח"כ אנחנו נעורים מחלומנו ואומרים: "הגדיל ה' לעשות עמנו". למעשה, אנחנו חיים

בעידן של עוצמה, שפע ופריחה בתחומים רבים, מודרניים ומסורתיים, טכנולוגיים ורוחניים. האם היו בהיסטוריה שלנו אי פעם כל כך הרבה מוסדות אקדמיה והשכלה? וכל כך הרבה לומדי תורה דתיים וחילוניים?

את הילדים שנעמדו דום צריך לחבק בחמלה, להפנות את ראשם לעצים העצומים שצברו כאן גובה של עשרות שנים, שיקשיבו לשפע הציפורים המקננות בהם, שרוב הזמן הן הפסקול של חיינו.

כאשר נביא את השלום ביננו, את שלום הבית, יהיה קל יותר להתקדם ולהביא שלום מדיני. זכותנו וחובתנו לעשות כל מאמץ, וב"ה נעשה ונצליח.

חג שמח וגאולה שלמה

"ראשון חודשי" עם הרב אילעאי

ביום ראשון, ז' באייר (12.5) יתקיים שיעור עם הרב אילעאי בשעה 19:15 בממ"ד בית סביון. הציבור מוזמן בשמחה! (הבהרה: *ראשון חודשי" עם הרב אילעאי בא להחליף את השיעור השבועי שהתקיים בעבר בבית סביון מדי שבוע. שיעור זה פתוח לכל מאן דבעי. זה איננו השיעור החודשי שהתקיים בעבר באולם האירועים.)

ברכות לבני ה-70 וה-80

בעשור האחרון עזב אותנו כמעט כל הדור הראשון, דור המייסדים. בטרם לכתם הם ראו איך אתם, היושבים כאן, לקחתם את המושכות והובלתם את הקיבוץ לאופק חדש. אותו דור ענק העביר את המסר "מִמְּנֵי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ". וְהִנֵּה, הייתם הפרח שצמח ועלה פורח מתוך אדמות הקיבוץ

הצעיר. בחורף ידעתם כילדים מהו בוג תובעני ומהו חוס יוקד.

כשבגרתם, השארתם את ההורים מאחור ויצאתם לשרת את המדינה מהרי הגלבוע ובקעת הירדן ועד מרחבי סיני. עברתם גם ימים קשים, איבדתם חברים במלחמת העצמאות שעוד לא רואים את סופה. בתום השירות שבתם הביתה וכאן סללתם את שביל חייכם. הקמתם בית, ראיתם בנים ובני בנים, ראיתם סביבה פורחת.

בני ה-80 ובני ה-70 - דרך ארוכה כבר עברתם ועוד דרך ארוכה לפניכם. הקהל כאן עומד בצידי הדרך ומוחא לכם כפיים, מודה לכם על עשייה רבת שנים, פשוט אומר תודה, ועל כך תבואו על הברכה:

לגדליהו מלך בן ה-80

העוברים ליד משרדך רואים אותך רוכן ובוהן את המספרים. מכוח תפקיד הגזבר, אותו אתה ממלא במסירות ובנאמנות שנים רבות, אתה שותף להחלטות הכלכליות הקשות והמורכבות שעלינו לקבל.

לקחת לך לאישה את **מילכה** ז"ל, בת המשק, אהבתכם ליבלה וביתכם היה מלא שמחה.

נאחל לך שהמשפחה ההולכת וגדלה תהיה לך למשענת, לתקווה, לעוד שנים רבות של נחת ובריאות טובה.

גיל צעיר קיצרו את שמך והציבו אותו על שלוש אותיות "ד-ה-ו", שם שמלווה אותך מאז. נולדת בטירת צבי ובשל שובבות הנעורים שלך, יום אחד אמר המחנך: "או אני או דהו" וכך הגעת אלינו, ובעקבותיך הגיעו הורייך ליבנה.

לאחר השירות הצבאי השתלבת בעבודה ברפת, הכרת את כל הפרות, בכל אחת נתת סימנים. במקביל יצאת ללימודים בפקולטה לחקלאות.

מהעבודה ברפת עברת למגרש של הגדולים, לניהול הכלכלי כמרכז משק ובהמשך, לניהול הפיננסי.

לעפרה עמיר בת ה-80

בתם של המייסדים **דוד ורות בית אריה** ז"ל, שביחד עם בן הגרעין – **יוסק'ה**, הקמתם כאן בית, חוליה מחברת בשלשלת של חמישה דורות.

אומרים שאת הגננת המיתולוגית. במשך שנים רבות היית הגננת של גן כחול הישן והמתפורר שליד מגדל המים, ולאחר מכן של החדש. דורות של ילדים עברו דרכך וראו עתיד.

אומרים שהיית המזכירה המיתולוגית. קרוב לשני עשורים היית מזכירת

לראובן ימיני בן ה-80

בן המשק, לא איש של מילים אך איש של מעשים. את העבודה במוסך התחלת כנער, כשעיקר עבודתך בימים הראשונים, כך מספרים, הייתה שימון המכונות ויישור מסמרים. כן, הייתה עבודה כזו.

מהר מאוד התגלו היכולות הטכנולוגיות בהן ניחנת, לצד השקט העוטף אותך. עם השקט הזה, ללא הרבה מילים, אתה חושב מחוץ לשעון, יורד לקרבי המנוע ויכול לכל אתגר טכנולוגי.

הראש היהודי שלך ממציא לנו פטנטים והידיים, ידי הזהב, מפיקות מרגליות –

המזכירות. מושכת בחוטים, מסדרת, דואגת, ותמיד עם חיוך ובמאור פנים. ובכל זאת, קיבלת על עצמך תפקידים גם בעובי הקורה. היית חברת מזכירות מספר פעמים, אך מעל לכל - מזכירת החינוך שהובילה את המעבר להלנה המשפחתית. מעגל נוסף הוא המעגל המשפחתי שהולך ומתרחב כאן, בחצר המשק. זכות גדולה ומקור לגאווה. נאחל לך הרבה נחת מהמעגלים העוטפים אותך – עבודה, חברה ומשפחה.

מימי צעירותך במוסך ובמיכון החקלאי ובהמשך, במפעל השעונים בו אתה עובד מיום הקמתו. אתה חוקר את המנגנון, מאתגר אותו ומשפר אותו.

אנשי משפחה אתם, ראובן **ואסתר**, על מי מנוחות, ברוגע, ומעת לעת יוצאים לטיולים בארץ ובחו"ל. אתה, ראובן, כך מספרים, מראשוני היבנאים הגולשים בשלג, ומסלולי הסקי באירופה מוכרים לך שנים רבות. שיהיו לך עוד שנים טובות של מחוג ונחת, וטיפוח המשפחה והיחד.

לזאב ספראי בן ה-70

העשייה החברתית. שימשת בתפקידים רבים, ביניהם - פעמיים בתור מזכיר פנים. אי אפשר שלא להזכיר את המפעל הענק של פירוש המשניות הייחודי שאותו הגיתם, אתה עם אביך ואחותך, וכיום, לאחר פטירתם, אתה מוביל אותו לבדך. נאחל לך עוד שנים רבות של מחקר, למידה ותרומה לחברה וביחד עם דינה תראו את ילדיכם ממשיכי דרך העוטפים אתכם באהבה.

היית ממובילי היישוב מעלה גלבע, אך עם נישואיך לדינה האהבה ניצחה וירדת מההר אל השפלה. כאן בניתם את ביתכם, כאן פילסת את דרכך למרכז הבמה ומכאן יצאת אל שערי האקדמיה, בעיקר לתחומי ארץ ישראל והיהדות. עלית בסולם הדרגות באוניברסיטת בר-אילן עד שהיית לפרופסור ומרצה בכיר, מוערך ובעל שם. תחושת השליחות הציבורית היא בנשמת אפך. מאז הגעת אלינו אתה נמצא בחוד

ליהודה שריד בן ה-70

לצד זאת, אי אפשר שלא להזכיר את תרומתך לצוות החירום היישובי בו קבעת נהלים שישרתו אותנו עוד שנים רבות. ביום העצמאות ה-62 למדינת ישראל, עמדת כאן על הבמה ונשאת את דבר היום. בסיום דבריך אמרת את הדברים הבאים: "ביום זה נשמור פינה חמה לכל חברינו המייסדים והוותיקים וסיימת: ונאמר להם בפה מלא - תודה." היום אנחנו מבקשים לומר לך תודה. נאחל לך, יהודה, עוד שנים יפות של עשייה משמעותית בתוכנו ורוב נחת ממשפחתך האוהבת!

בן בכור למשפחת שריד, הנושאת בשמה את הציווי לזכור ולא לשכוח. כישורי הארגון וההובלה שלך ניכרים לאורך עשייתך: בצבא כמפקד, עם חזרתך ליבנה, בנבחרת קוטפי הכותנה ומערך השקיית השדות, ואחר כך בניהול הייצור במפעל השימורים. התחתנת עם חנה בת הגרעין וכאן נולדו ילדיכם. כשנבחרת לריכוז שירותים, הכנסת את המערכת להתנהלות מסודרת, תוך טיפול בנושאים רבים ומגוונים לרווחת החברים. משם המשכת לניהול השיווק בשעוני עדי לשנים רבות, עד ששוב נקראת לדגל - לתפקיד מזכיר הפנים.

לשלומית בן טולילה בת ה-70

נולדת חודש לאחר הקמת המדינה, ומתוך כיסופים לשלום קראו לך ההורים בשם שלומית.

כאן הקמתם בית - את ויוסי.

שנים רבות מאוד עבדת בגיל הרך, שם נתת את כולך ברוך, באהבה ובשלווה.

לאורך השנים, לצד עבודתך, את נותנת את קולך בשירת המקהלה.

לאחר שנים רבות עברת למתפרה, שם סללת לך דרך חדשה ומיוחדת, תפירת "שמלמות" לילדות. וכך עלו אלייך

יהודה צבי רוטשילד בן ה-70

מגיל צעיר פס הקול שלך היה מורכב מהרמוניה של צלילים. ציוץ האפרוחים בבית האימון, קירקור התרנגולות בלול והלמות התופים.

בצעירותך היית ממובילי תזמורת החתונות המקומית, ישבת מאחור עם מיטב תופיך, מכה ומלהיב.

אלה שעובדים איתך מעידים שאחראי ומסור אתה. כולם ידעו שאם בלול שלך תתרחש תקלה או חס וחלילה מחלה, לא תשקוט ולא תנוח עד שהסערה תשכך וישוב הים מזעפו.

גם לאחר שעזבת את הלול לא נפרדת מציוץ האפרוחים, והמדגריה הפכה לך לבית שני.

למתפרה, אמהות שהיית להן מטפלת, והנה הן באות עם הילדות שלהן למדידה. כמה זה מרגש, שני דורות בשלומית אחת. לא מזמן גילית את עולם הבובות. התחלת ליצור בובות בהן את מפיחה רוח חיים - בובות עם חיוך, עם אופטימיות ועם תקווה.

ומה אומרים הילדים? הם אומרים שאת סבתא על גלגלים. באה, מושיטה יד, עוזרת, מחבקת ואוהבת. שתזכו, את ויוסי לעוד שנים רבות של שבט אחים גם יחד.

מן המפורסמות היא שאתה נחבא אל הכלים. גם טובי הצלמים לא יכלו לך. עם עליזה הקמת בית. את התופים שמת בצד. מצאת לך תחביבים חדשים: קריאת ספרים, עבודה בעץ ויצירה בחומר. נכדיך משמחים אותך ואתה משיב להם באהבה ובפינוק.

נאחל לך בריאות טובה ושקולות נכדיך יהיו כקולו של השכוי, הנותן בינה להבחין בין חושך לאור.

לנחמיה רפל בן ה-70

שליחות בחוץ לארץ ויותר מאוחר, מקבץ נידחים ומביא לארץ את נעליה (נוער עולה לפני הורים). כמזכ"ל תנועת הקיבוץ הדתי הובלת תהליכים והרחבת את מעגלי התנועה. בנוסף, אתה מעביר שיעורים, משמח חתן וכלה, עורך חופות, הכל בהתנדבות. מאחוריך ניצב סלע איתן, משפחה תומכת, מיכל אהבת נעורך, הבנות, החתנים והנכדים. נאחל לך שתמשיך ללא לאות לבניין עדי עד – ציבורי ומשפחתי כאחד.

האני מאמין שלך הוא: "לעשות לפחות שלושה דברים בבת אחת". בעשור האחרון פרצת את גבולות הארץ – איש ארגון מהמעולים שיש, כך מספרים המטיילים. ביחד עם ציפי הקמת בית שוקק חיים ובעלי חיים. לסיום, נאחל מה שאיחלת לעצמך וכך אמרת: "מי שיש לו הרבה דברים לעשות - יספיק את כולם, ומי שיש לו רק דבר אחד - גם אותו לא בטוח שיעשה". נאחל לך שתמשיך בפעילותך הענפה, ושעד גיל 80 תגיע לירח.

בצעירותך היית איש של עבודת כפיים, ממכסחי הדשא הראשונים בעידן הטכנולוגי, עבודה בשדה ובענף ההודים. אך משם פנית לחינוך ולהובלה חברתית. את טביעות אצבעותיך נמצא בכל מקום במרחב הציבורי! עגלת העשייה שלך גדושה ומלאה, גלגליה סוחבים בעלייה ומחליקים במורד, ועדיין לא אמרת די. עשייה בתחומים רבים: חינוך וניהול בית הספר התיכון, ומשם לתפקידים במזכירות כמרכז משק, מזכיר פנים ומשאבי אנוש.

אליקים איטלי בן ה-70

אתה ניחן בעין טובה ושנים רבות רואה ארץ, אדם ועולם דרך עדשת המצלמה. במשך שנים היית מחובר לקרקע, בהשקייה, בתפוחים, באבוקדו ובמטע הזיתים. לצד זאת, תמיד - עוד נתינה, עוד התנדבות, מעורב בניהול הטכני, תומך בחבר מבוגר, מסייע בשעות קשות ועוזר גם במקומות הסמויים מן העין. את כל חובותיך אתה רושם על "צ'טלד" - פתקאות קטנות, אותן אתה נושא בדש חולצתך. מוחק שורה ומיד רושם חדשה.

עובדיה פרלמן בן ה-70

את האהבה למוזיקה ינקת בבית הוריד, **מכל ואלישבע פרלמן**. אבא הוא שלימד אותך בגיל מאוד צעיר מהו תו ומהי פרטיטורה. ברוח זו, התחלת בנגינה בסקסופון ומתוך אותם הצלילים התפתחת והיית לאיש של שירת המקהלה, ועד היום אתה נותן את קולך בשיר, ספרנו, זה כבר קרוב ל-45 שנה. המקהלה זה אחרי העבודה, ומה בעבודה? השומר רגיל לראות את עובדיה יוצא לעמל יומו עמוס בתוצרת מפעל השימורים, כשהשמש עוד רחוקה מהזריחה.

בשעות ההמתנה הארוכות ישנם ספרים, צידה לדרך, והחשוב מכל - ציוד לפעילות גופנית. ספורטאי עם מוטיבציה גבוהה שביום טוב יכול לעקוף את המשאית, בריצה. כשאתה יורד מהמשאית הגדולה אתה איש של משפחה, אותה הקמת יחד עם **שרה** אשתך, והיום אתם חובקים נכדים שבאים לבקר וזוכים לבילויים עם סבא מסור. נאחל לך עובדיה בריאות טובה והרבה הנאה וסיפוק מעשייתך וממשפחתך האוהבת.

כתיבה – שמשון

עריכה והפקת סרטונים – צוות הווידאו

מצטיינים

מצטייני יום העצמאות

שמחים ונרגשים עם לובשי המדים המצטיינים :

יעל פרג צרויה – מצטיינת נשיא – חיל המודיעין

סמי תדהר - מצטיין אלוף פיקוד מרכז - מדריך לוחמה

מצטייני מח"ט גבעתי: **אביתר רובין** - מפקד צוות בפלח"ן

רון (צ'יקי) אריאל - מש"ק מודיעין

בר אניקסטר - מש"ק תיאום וקישור מצטיין - מפקדת תיאום וקישור במעבר כרם שלום

חימתם את הלב של כולנו - עלו והצליחו, ושובו בשלום

מעריכים ואוהבים - חברי ועדת הצעירים ובית קבוצת יבנה.

משולחנו של מרכז מש"א – נחמיה רפל

פיתוח מנהלים

הפגישה הרביעית של הקורס ל"פיתוח מנהלים" לא התקיימה השבוע, בגלל המתיחות הביטחוניות, ואנו מקווים לחזור לתוכנית הלימודים לאחר יום העצמאות. דומני שלא אחטא לאמת אם לאחר שלושה מפגשים אביע שביעות רצון בשם המשתתפים. לשמחתנו, שתי מנחות הקורס, **יפעת ניימן ואדווה גרוני**, מצליחות להעביר את התכנים ולעניין את כולם, למרות המספר הגדול יחסית של משתתפים – 29 חברות וחברים. במקביל לקורס נתחיל בקרוב בפגישות אישיות של המנהלים עם מנחות הקורס, ובהן נתרגל את הנושאים הנלמדים, ולפי בחירת כל מנהלת ומנהל נעמיק באחד מהם. עד כה עסקנו בנושאים: ניהול כמקצוע; תקשורת ניהולית; ניהול צוות; ולפנינו עוד חמישה מפגשים. בהצלחה!

יד ביד בקהילה

המזכירות נענתה לפנייה שהגיעה אלינו מ"מרכז אבחון וקידום תעסוקתי אשדוד", המופעל ע"י משרד הרווחה, ובשבוע שעבר התקיימו מבחני מיון ל- 11 מועמדים המעוניינים להצטרף לפרוייקט "יד ביד בקהילה" שנפעיל אצלנו. **אושר קולמן** קיבלה על עצמה לרכז את הפרוייקט, והיא

מקדישה לכך זמן רב. תודתנו נתונה לאושר על הנכונות, על ההשקעה ועל מאור פנים.

"יד ביד בקהילה" הוא

פרוייקט שבו הקהילה

שותפה לשיקומם של

המתקשים להשתלב בחיי העבודה. לפרוייקט זה מתקבלים מועמדים שעברו אבחון תעסוקתי, ונמצא שהם רוצים לעבוד אך הם מתקשים להשתלב בקורסי הכשרה הדורשים לימודים עיוניים ממושכים. במקום זאת הם זקוקים למסגרת הכשרתית-מעשית, מקום עבודה שבו יוכלו לרכוש מקצוע ו/או עיסוק באמצעות עבודה מעשית. בימים אלה עובדת אושר על מציאת מקום עבודה באחד מענפי המשק, ייצור או שירותים, לכל אחד מהמועמדים, ואנו מודים מראש לכל מרכזי הענפים הנענים בחיוב. כל הליווי, ההדרכה והתשלום במהלך החודשים הקרובים ניתנים ע"י משרד הרווחה. בשלב זה נדרש מאיתנו בעיקר רצון טוב, וכידוע, המוצר הזה נמצא אצלנו בשפע.

השתלמויות

אנחנו בחלקה האחרון של שנת הלימודים תשע"ט, ותקציב השתלמויות – הארוכות והקצרות – כבר נוצל במלואו. למעשה,

הנהלת מש"א

באורח סדיר, כל שלושה שבועות מתקיימת ישיבת הנהלת מש"א, ובה משתתפים: **עמית חפץ** – מרכז המשק; **דוסי אלטמן** ו**אלי ברלב** – נציגי הציבור; **עדי אפרת**, **נעמה טסלר** ו**נחמיה רפל** – צוות מש"א. במהלך הישיבות מתקיימת התייעצות בשאלות פרטניות, אך עיקר זמנה של ההנהלה מוקדש להסדרת נושאים עקרוניים, כגון: הסדרי העבודה בחול המועד ובערבי שבת וחג; איזון בין התורנויות השונות; השתלמויות מקצועיות לעובדי חוץ; מעקב אחר עבודת היועצים בענפים השונים; ליווי היוזמות המגוונות הקיימות בקיבוץ; כללי הקצאת רכב לעובדי חוץ ועוד.

עובר ושב:

באופן שוטף מקיים צוות מש"א שיחות אישיות עם צעירים ומבוגרים, חברות וחברים, על מגוון שלם של נושאים הקשורים לעבודתם. באופן שוטף ישנה תנועה של עובדים ממקום עבודה אחד למשנהו, וחדשים לבקרים מתגלה צורך של עובדים בענף זה או אחר. יש לנו מה להציע לכל המתלבטים, ואנו פונים אליכם: בואו להשמיע ולשמוע, וביחד נאתר את מקום העבודה שבו תמצאו סיפוק ושמחה!

ועדת ההשתלמויות אינה עוסקת יותר בבקשות ללימודים בשנה הנוכחית, והיא החלה בעבודתה לקראת שנה"ל תש"פ הבעל"ט. הוועדה פונה בזאת אל המעוניינים ללמוד בשנה הבאה, ומבקשת מהם להגיש את בקשתם בדרך המקובלת. בשמחה ניתן ייעוץ בבחירת תחום הלימודים, מקום הלימודים וכד'. את הבקשות מרכז **נחמיה רפל**, ואליו יש לפנות בכל נושא הקשור להשתלמויות קצרות וארוכות.

מפורים ועד יום העצמאות

חודשי אדר-ניסן-אייר הם חודשי 'העונה הבועת' במש"א. בתוך הצוות שלנו מרכזת **נעמה טסלר** את הטיפול במכלול שלם של בקשות וצרכים בנושאים שוטפים של כח-אדם. עוד לא הספקנו לנוח מפורים ומפסח, ולהודות לכל המטים שכם ונותנים כתף, וכבר נאלצנו השבוע להפעיל את המערכות ללא העובדות/ים שנשארו בביתם בגלל המצב הביטחוני. זאת כמובן בנוסף לצורכי כח אדם של ועדת התרבות וענף המזון - לקראת יום העצמאות. **נירית אפרתי** – מרכזת החינוך, ו**לינוי עדיקה** – מרכזת הגיל הרך, עמלו השבוע רבות על שיבוץ כח אדם חלופי במערכות החינוך והגיל הרך, וצוות מש"א סייע במקומות השונים, בהתאם לצורך. תודתנו נתונה לכל המתגייסים והמסייעים.

לתושבים שלום,

המועצה האזורית חבל-יבנה
ד.ל אגוסט מיקוד 78650 טלפון: 08-6524543 פקס: 08-6822111
nevev.yanve@nevev.yanve.org.il אתר האינטרנט: www.nevev.yanve.org.il

בקשו רחמים עלינו,
אל תלכדו אותנו!!

במסגרת פעילות המועצה לשמירה על איכות החיים ביישובי המועצה, הוגברה האכיפה למניעת תופעה של כלבים משוטטים ביישובים.

על מנת לשמור על בריאותם וביטחונם של התושבים ובעלי החיים ביישובי המועצה יש להקפיד כי הכלב לא ישוטט ללא רצועה ולדאוג לחסנו בזמן.

כלב שילכד משוטט ברחובות הישוב, בעליו צפוי לקנס על פי חוק.

למידע נוסף ולבריורים ניתן לפנות למוקד הרשותי בטלפון: 106 / 08-6531747

המחלקה המוניציפאלית
ושירות לתושב

בטיקס מרגש שנערך בירושלים, העניקה הנהלת המועצה להשכלה גבוהה פרסים ל-15

סטודנטים מצטיינים במיוחד מכל המוסדות האקדמיים בארץ, על פעילות ייחודית למען הקהילה והחברה. בין המצטיינים היתה **נעם ששון**, תלמידת סמינר הקיבוצים, שהובילה יחד עם חבריה מיזם שנקרא 'בשבילנו' בו צועדים יחדיו בשבילי הארץ סטודנטים יהודים וערבים. הצעידה המשותפת מלווה בתהליכים חברתיים וערכיים המובילים לשינוי משמעותי בקרב המשתתפים.

עצמאות כלכלית

זה בדיים שלך

ברכות **למיכל בית אריה**, שסיימה שנת בית משמעותית במערכת הגיל הרך. ברכות להצלחה בדרכך לעצמאות כלכלית. אנחנו כאן בבית, בשבילך, לכל דבר ועניין אוהבים ומעריכים - חברי ועדת הצעירים.

ביום שני, ח' באייר 13.5, בין השעות 16:00 ל-19:00
תתקיים מכירת נעליים במשטח.
ביום שלישי, ח' בסיון 11.6, בין השעות 16:00 ל-19:00
תתקיים מכירת בגדי ים במחסן הבגדים. **עפרה**

שתדעו לכם

הרדעה
מהמרפאה

אחות כוננת בשבת – אילה עמיר.

ד"ר דונסקי בחופשה עד יום שני, ט"ו באייר, 20.5

ביום רביעי מ-9:00 עד 11:00 רופא מחליף

החל מ-י"א באייר, 16.5 שושי פיקסלר, אחות טיפת חלב, תעבוד במרפאה בימי חמישי מ - 8:00 עד 13:00.

הגיל הרך

יום ענף גיל הרך

ביום ראשון, כ"א באייר, 26.5 יצא צוות הגיל הרך ליום ענף.

מי שיכולה לעבוד ביום זה בגיל הרך,

מתבקש ליצור קשר עם לינוי עדיקה.

שבת בר המצווה של אמיר לנג תתקיים אי"ה בשבת פרשת במדבר, כ"ז באייר, (1.6)

אילה צרויה ז"ל

ביום שני הקרוב, אור לט' באייר (13.5)

נציין שלש שנים ללכתה של אילה.

ניפגש בשעה 18.00 בבית העלמין בקבוצת יבנה.

לאחר מכן ניפגש באולם האירועים לשמוע משפחה וחברים מספרים על אילה.

המשפחה

הקרנת הסרט "סיפור אחר"

ביום שני הקרוב, בשעה 20:00 בחדר אוכל הדרומי

יוקרה הסרט ובסיומו שיחה עם הבמאי - אבי נשר .

תקציר העלילה: צעירה חילונית מחליטה לעזוב את הבית

ולהתארס למוזיקאי הולל שחזר לאחרונה בתשובה.

החלטתה מביאה את הוריה הגרושים ואת סבה הפסיכולוג

להניח למשקעי העבר ולחבור זה לזה כדי לנסות ולחבל

בנישואין שברך.

תמונה / דליה רביקוביץ'

חֲרָשׁוֹת הַכְּבָשִׁים הִנְרָקִים גָּלְשׁוּ בַּמוֹרְדוֹת
וְהִזְם לְמִטָּה שְׂכָשֶׁךְ וְהִכְחִיל מִן הַשְּׂמֶשׁ.
בְּשָׂמִים פָּרְחוּ עֲנָנִים כְּמוֹ שׁוֹשְׁנֵי נָהָר
וְאֶנְחָנוּ הֵיילֵנו עוֹד יְלָדוֹת.

וְהִיָּתָה בְּנוֹ אַחַת שְׁהִיוּ לָהּ עֵינַיִם אֲהוּבוֹת
וְקִנְאָנוּ בָּהּ כְּלָנוּ עַד שֶׁשָׂכַחְנוּ,
וְהִיָּתָה בְּנוֹ אַחַת בְּהִירָה וְזָקוּפַת קוֹמָה
שְׁהִיוּ שׁוֹאֲלִים בְּכִתְּהָ וְיִדְעָה לְהַשִּׁיב תְּשׁוּבוֹת.

וְהִיָּתִי יוֹצֵאת בְּשֶׁמֶשׁ אֶל הַשָּׂדֶה הַקָּרוֹב
וְאוֹהֶבֶת אֶת הָעֲנָנִים וְהוֹגָה בָּהֶם סַפּוּרִים
וְהִיָּתָה לִי שְׁהוֹת רַבָּה לְהַרְהֵר בְּצַעַר
מִרְאֵשִׁית הַסֵּתֶר הָאֶפֶר וְעַד סוּף הַקִּיץ הַצָּהָב.

צ' הַשּׁוּרִים - יִצְחָק מְרוֹכִי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע"

חבית מומלץ לקריאה בגירסה בצבע בקהילנט 1/1 בדף הפייסבוק "קבוץ יבנה"